

электропроцедуры, электрофорез лекарственных средств, иглорефлексотерапия, парафино- или озокеритолечение, гидропроцедуры, анаболические гормоны, кинезотерапия, массаж. Ввиду этого, применение медицинской пиявки для профилактики и лечения ПТН, особенно в сочетании с кинезотерапией (ЛФК, массаж) вполне оправдано и показано.

Мы применили указанную комбинацию лечебно-профилактических средств у больных на этапе восстановительного лечения после перенесенного ишемического инсульта в разные сроки: 1) 9 чел – через 1-1,5 мес. после инсульта; 2) 10 чел – через 3-6 мес. после инсульта. В данное исследование включены больные с сопутствующей соматической патологией, нестабильными цифрами артериального давления, которые неудовлетворительно переносили стандартные физиопроцедуры. Лечение проводилось амбулаторно либо в домашних условиях. У больных 1-й группы регресс болевого синдрома, явлений лимфостаза, венозного застоя наступал после 3-4 сеанса гирудотерапии (среднее число сеансов составило – 8). У 5 больных из 9 явления артропатии не развивались при условии проведения повторных курсов гирудотерапии в сочетании с кинезотерапией на паретичных конечностях. Больные, которые обращались уже в позднем восстановительном периоде инсульта (2-я группа), получали тот же лечебный комплекс, число сеансов гирудотерапии варьировало от 8 до 12. Положительные результаты лечения отмечены в виде снижения болевого синдрома, увеличения подвижности в пораженном суставе, уменьшения явлений вегетативно-трофических нарушений паретичных конечностей. К положительным моментам при проведении гирудотерапии во всех случаях мы отнесли: стабилизацию цифр артериального давления и устранение связанных с ним жалоб, нормализацию эмоционального фона, улучшение аппетита и сна, доступность методики, высокую приверженность пациентов к лечению.

Казаков Ю.М., Штомпель В.Ю., Боряк В.П., Чекалина Н.И.

ПОЛТАВСЬКИЙ БІШОФІТ: АКТУАЛЬНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИРОДНИХ ЗАСОБІВ РЕАБІЛІТАЦІЇ В ПРАКТИЦІ ЛІКАРЯ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Вищий державний навчальний заклад України „Українська медична стоматологічна академія”, м.Полтава

Останнім часом серед населення все більшою популярністю користуються засоби профілактики та лікування захворювань, що засновані на природних лікувальних факторах та з використанням так званих „народних” природних засобів.

Наказами МОЗ № 72, 303 в обов'язки лікаря загальної практики-сімейної медицини включено знання і використання засобів фізіотерапії, бальнеології і масажу в реабілітації хворих навіть після спеціалізованого та стаціонарного лікування, а в табель оснащення амбулаторії сімейної медицини входять апарати УВЧ, електрофорезу, солюкс т.і.

Таким чином, актуальною є задача засвоєння сімейним лікарем досяжних засобів лікування, профілактики та реабілітації захворювань з використанням природних чинників для підвищення свого іміджу в очах пацієнтів та розширення терапевтичних і реабілітаційних можливостей. Тобто засвоєння методів фізіотерапії. Але на цьому шляху є досить складні перешкоди:

1. На фоні безконтрольного доступу населення до аптечних фармацевтичних препаратів спостерігаємо переважне використання медикаментозних засобів лікування в клінічній медицині, часто — поліпрагмазію та ятрогенію від кількості препаратів, що використовуються.

2. При цьому населення активно шукає засоби збереження і відновлення здоров'я природними засобами, а сімейний лікар часто густо не має що компетентно порекомендувати власним пацієнтам.

3. Як відомо, краткий ознайомлюючий курс фізіотерапії в ВУЗах надає майбутньому лікарю досить слабку яву о механізмах дії, біологічних та фізико-хімічних

процесах, що виникають під впливом токів, електромагнітних хвиль, полів, т.і. апаратної фізіотерапії., що і робить апаратну фізіотерапію малозрозумілою для лікарської свідомості на тлі переважного навчання засобам фармакотерапії.

Таким чином, лікар, в т.ч. сімейний, не в змозі розуміти механізми дії апаратної фізіотерапії, та, відповідно – довіряти та використовувати їх на практиці. Відповідно, сімейному лікарю необхідно взяти на озброєння ті методи фізіотерапії, які зрозумілі йому самому та доступні його пацієнтам.

Ми вважаємо, що таким природним засобом має бути Полтавський бішофіт, що добре вивчений в якості протизапального та знеболюючого засобу при захворюваннях та травмах опірно-рухового апарату та периферичної нервової системи (з масажем, компресами, прогріваннями), а також як седативний та кардіотонічний засіб (у ваннах).

Бішофіт просто використовується вдома (з масажем та теплими укутуваннями), а сімейний лікар, як і ревматолог, травматолог, що призначають цей природний засіб, мають стати справжніми реабілітологами та фізіотерапевтами власних пацієнтів.